

INWIJDING EN HET CONTACT MAKEN MET DE GEEST

16 mei 1962

Goedenavond vrienden,

Wij zijn dan hier samengekomen met deze groep om u in de gelegenheid te stellen allereerst uw eigen vragen naar voor te brengen.

Vraag: Denkt u dat wij, de resultaten van onze groep in acht genomen, thans klaar zijn om verder onderricht te ontvangen? We bedoelen hier praktische wenken om in het dagelijkse leven toe te passen.

En een tweede vraag: Reeds verschillende malen werd er in onze groep van gedachte gewisseld over het tot stand brengen van contact met de Geest. Bent u van mening dat er in dit opzicht meer preciese onderrichtingen en richtlijnen kunnen verstrekt worden, rekening houdend met wat het gewenst contact tot doel heeft? a. onderricht b. zelfbeheersing c. genezing.

Antwoord: Ik geloof dat ik in deze verstandig doe om u allereerst nog even een paar feiten voor te leggen. Ik wil dan uitgaan van hetgeen ook, zij het in een meer openbaar gezelschap en iets meer gesluierd, besproken is in Antwerpen.

Inwijding op zichzelf, en daarmee ook het bereiken van contact met de Geest en verdere gaven, is voor een groot gedeelte afhankelijk van het eigen ik van de mens. Er is niemand die u iets kan geven, men kan u een weg tonen, men kan u een zekere kennis verschaffen.

Wanneer u een inwijding ondergaat in uzelf, dan is dat een reeks van emoties, een reeks van gevoels- belevingen, die over het algemeen niet volledig in overeenstemming kunnen worden gebracht met uw rationele wereld, dus uw wereld van menselijk denken.

De vorm waarin die inwijding geschiedt, is ondermeer gebonden aan de groep waartoe u behoort en daarmee bedoel ik niet de school zoals we er hier op het ogenblik een vormen. U behoort, via vroegere incarnaties, en daardoor vorming van uw geestelijk wezen, tot bepaalde groepen van geïncarneerden en u zult als zodanig in het bijzonder aansluiten bij, om enkele voorbeelden te geven, de Grieks-Hermetische, de Grieks-Filosofische, de Egyptische, de Egyptisch-Magische, de Babylonisch-Magische, de Indische, en dergelijke inwijdingsgroepen.

Wanneer u hier aanwezig bent, dan betekent dit over het algemeen dat u in een vroeger leven dus reeds op het terrein van het occulte u bewogen hebt, anders zou u zich daardoor niet aangetrokken voelen. Het betekent ook dat u in uzelf capaciteiten en krachten hebt, maar het zijn geen capaciteiten en krachten die een ander voor u kan ontsluiten. Dat kunt u alleen zelf doen.

Dus mag ik vooropstellen, zelfs al geven wij nog zoveel praktische wenken, dat het voortdurend van uzelf afhankelijk zal zijn, en van het door u het kiezen van het juiste pad, of u iets bereikt. Wat betreft het ter beschikking stellen van leringen en wat er verder bijhoort, dit heeft reeds enige tijd onze aandacht – zoals u bekend zal zijn – maar vooraleer wij daar werkelijk een vlekkeloos resultaat kunnen krijgen, heeft het weinig of geen zin om dit te gebruiken.

Het geven van leringen dient inderdaad te geschieden op een zodanige wijze dat geen onheil daaruit voort kan komen. Waar de factor "vergissingen" te groot is, zal het dus niet mogelijk zijn om sterke en definitieve leringen zonder meer te geven.

Nu wil ik proberen u duidelijk te maken wat uw eigen toestand dus is. U bevindt zich allen in een wereld waardoor uw vrijheid en uw mogelijkheden beperkt zijn. In deze wereld zult u dus te linker- en ter rechterzijde als het ware voortdurend een onvermogen moeten erkennen. Uw eigen wezen kent verder een uiterlijke, een naar buiten toe tredende persoonlijkheid, en een innerlijke persoonlijkheid. Is iedereen het daar mee eens?

De innerlijke persoonlijkheid is voor ons de meest belangrijke. Wanneer wij van de innerlijke persoonlijkheid uitgaan, dan moeten wij eerlijk tot onszelf zeggen: "Wat is mijn instelling, mijn denken, mijn neiging?" en niet "Wat tracht ik naar buiten toe te zijn?"

Dit is ons basispatroon, het punt van uitgang. Dit punt van uitgang moet zo goed mogelijk gebracht worden, in evenwicht tussen de begrenzingen die onze wereld ons oplegt. Dus uw

werkelijke persoonlijkheid beweegt zich vanuit zich in de richting van het Goddelijke, zo goed als het mogelijk is. Gelijkzeitig tracht zij te voorkomen dat zij te kwaad of te goed is. Dit té goed zal ik nog even verklaren. Wanneer u te zuiver geestelijk streeft, dan verstoort u het evenwicht van uw eigen persoonlijkheid binnen uw eigen wereld. Het gevolg is disharmonie, innerlijke onvrede en daarmee geen mogelijkheid tot werkelijke geestelijke bereiking. Wanneer u te kwaad, u kunt ook zeggen, te materiëel of te materialistisch bent, te veel alleen aan uzelf denkt, dan zult u daardoor de nadruk te zeer leggen op stoffelijke aspecten van uw bestaan, met als gevolg eveneens een verstoring van evenwicht, van harmonie.

Daarom moet worden gesteld, en dit kunt u meteen beschouwen als een praktische regel, dat wij in alle dingen zo veel mogelijk de gulden middenweg moet houden, de middenweg die het ons mogelijk maakt onze werkelijke persoonlijkheid, en niet de persoonlijkheid die we alleen aan de buitenwereld laten zien, dus in evenwicht te houden tussen materie en geest, tussen stof, stoffelijk kwaad, en stoffelijk geestelijk en idealistisch goed.

Op de tweede plaats: Eenieder dient te beseffen dat elk ogenblik dat wij waarlijk juist en goed handelen, voor ons een ogenblik is van vreugde, niet van spanning. Handel daarom zo dat u in uw leven steeds weer het vreugdige element op de voorgrond stelt.

Ga uit van het standpunt dat elke bereiking kosten met zich brengt, een offer. Zonder offer is bereiking niet mogelijk. Wanneer wij het offer kunnen aanvaarden, daarbij nog zoekend naar het Lichtende, het voor ons goede, harmonische, de weg van het gulden midden, zoals die voor ons bestaat, dan zullen wij door middel van het offer een verhoging van bewustzijn, van gevoeligheid, en daarmee ook de mogelijkheid tot beter contact met elkander en met andere werelden kunnen verkrijgen.

Vraag: Wat verstaat u onder offer, Broeder?

Antwoord: Offer kan ales inhouden, in deze zin, wat voor ons niet aangenaam maar onvermijdelijk is. Offer kan dus zijn: het opofferen van materiële belangen, van tijd, van bepaalde delen van uiterlijk gehand- haafde overtuigingen. Het kan praktisch dus elk gebeuren vanuit het meest materiële tot het hoogst geestelijke omvatten. In de praktijk brengt offer met zich mee, een periode waarin men beslissingen moet treffen waarvoor men bang is, vanuit geestelijk standpunt vaak een periode van rusteloosheid, of zelfs verlatenheid, en daarnaast een steeds groeiende behoefte aan iets anders of iets nieuws. Maar deze groeiende behoefte, en dat is het typische, is slechts een uitdrukking van een verlangen naar een nieuwe visie, een nieuwe beleving in en vanuit ons zelf.

Wanneer u mij dus vraagt een offer te definiëren is dat heel moeilijk. Ik bedoel er echter niet mee een symbolisch offer, in de zin van een offer op een altaartje. Ik bedoel er eventueel mee: reeksen van symbolische handelingen, reeksen van persoonlijke offers in elke zin, die, naar men innerlijk beseft – want dit besef moet aanwezig zijn – voor het ik onvermijdelijk zijn, wil men verder gaan op de ingeslagen weg.

Leiding is aanwezig, altijd en overal. Leiding betekent echter niet de inwijder, in de zin van de Kracht, die u de geheimen van de schepping ter beschikking stelt. Het is de Kracht die u op uw weg vergezelt, u in staat stelt u eventueel de theorie, de theoretische kennis te verwerven en u zal helpen indien u vanuit uzelf deze theorie in praktijk brengt.

Ik geloof dat wij het verstandigst doen om allereerst te beseffen en dus ook hier klaar en duidelijk te stellen dat het offer in zichzelf nooit de zekerheid van een vervulling volgens ons voorstellingsvermogen met zich meebrengt, want vanuit het huidig standpunt zult u nooit beseffen wat de inwijding in feite betekent en welke feitelijke wijzigingen zij in uw wezen voortbrengt.

Inwijdingen die een hoger karakter dragen kunnen vaak gepaard gaan met sterke veranderingen in uw eigen lichaam. Dit kan zover gaan dat als het ware het hele zenuwstelsel herbouwd wordt, met alle lichamelijke gevolgen van dien. Ik zeg u dit erbij, opdat u zich niet voorstelt dat wij hier alleen maar rustig en gelukkig verder gaan, zoekend naar een beheersing, naar een macht, die we dan wel zullen krijgen.

Ik ga verder met wat u dan noemt, de meer praktische aanwijzingen. Men moet in de samenwerking met anderen uitgaan van een erkende verwantschap. Men mag dus niet zeggen: "O, deze of gene behoort tot dezelfde denkrichting als ikzelf, ik moet daarmee samenwerken...". U moet uitgaan van de vraag: Kunnen wij elkaar begrijpen? Kunnen wij een juiste harmonie, een juiste spanning opwekken wanneer wij samen zijn? Kunnen wij gezamenlijk het juiste spel van inspiratieve gedachten zich doen ontplooiën? Kunnen wij gezamenlijk de krachten opbrengen die

nodig zijn voor (en noemt u dan maar op) van genezing, contact met de Geest, tot de sterkst magische procedure toe?

Hier hebt u dus een zeer belangrijk iets: Het volgen van een bepaalde scholing betekent nog niet dat men allen dezelfde weg gaat. Er kunnen op het ogenblik dat de theoretische kennis verkregen is in een redelijk voldoende mate, geen kwesties meer zijn van meer- of minderwaardigheid, zodat er eveneens geen enkele werkelijke gezagsverhouding kan bestaan. Er is slechts een vrijwillig aanvaarden van lering en gezag, vanuit de geest, vanuit de stof. Een groep die tot samenwerking overgaat, op welk terrein dan ook, zal daarbij uit moeten gaan van het standpunt dat één van hen door allen vrijwillig kan worden aanvaard als leider. Dit voor een korte periode, desnoods één bijeenkomst of meerdere bijeenkomsten.

Resultaten bereiken in het contact met de geest is sterk afhankelijk van eigen gevoeligheden, daarom zal een dergelijk contact of een afwezig zijn van dergelijk contact in de gewenste vorm, nimmer kunnen worden beschouwd als een kenmerk van al dan niet bereiken. Het is slechts een aanduiding van een aanwezige of niet aanwezige gevoeligheid.

Daar eenieder zijn eigen weg moet zoeken en gaan, is het niet mogelijk om voor allen even gewichtige en even juiste maatstaven te hanteren. Het is daarom niet mogelijk een algemene leiding te verschaffen die u punt voor punt een gedragslijn geeft.

Wat echter in uzelf leeft, de vragen, vooral ook de vragen die in opstand komen tegen de theorie alleen, kunnen van het grootste belang zijn voor de erkenning van uw persoonlijk standpunt, uw persoonlijke mogelijkheid en uw verdere persoonlijke ontwikkeling.

Vraag: Broeder, u spreekt hier over theoretische kennis. Wordt er verondersteld dat we de theoretische kennis al hebben in verband met vorige samenkomsten en onderrichtingen, of is dit iets dat we nog in de toekomst krijgen?

Antwoord: Er wordt verondersteld dat in deze groep, zij het dat hier en daar misschien enige laksheid is opgetreden, hetzij in begrip, hetzij in praktijk, in studie, toch een voldoende basis is gegeven om de aanwezigen binnen niet al te lange tijd te doen overgaan tot een praktisch werkzaam zijn. Theorie zal steeds weer gegeven worden omdat voor elk verder stijgen in de geest een theoretische basis wenselijk, maar dan ook niet werkelijk noodzakelijk, alleen wenselijk is.

Het kennen van de krachten waarmee u werkt, het erkennen van uw eigen harmonische band met het Goddelijke, de harmonische keten waartoe u behoort, is voor u van belang. U dient dit ook, in laat ons zeggen redelijke zin, zo goed mogelijk te beseffen. Naarmate de innerlijke beleving en de gevoelswereld belangrijker worden, wat bij de inwijding zonder enige twijfel gebeurt, zal ook het kiezen van de juiste weg en het opnemen van de voor u juiste kennis, toenemen.

Het doel is niet om kennis te vergaren, maar wel om wijsheid te bereiken en wel in samenhang met de verschillende ontwikkelingen die u, zoals u dan zelf zult erkennen, een andere plaats in de wereld hebben gegeven. Laat mij u niet te veel zogenaamde praktische wenken geven die misschien toch weer verwarrend zijn.

Ik zal u zo dadelijk misschien zelfs vragen stellen, maar ik wil dit punt allereerst voorop stellen: Bedenk wel dat alle inwijding, alle geestelijke krachten, alle magie die uit het Witte Licht voorkomt en gedragen wordt door de harmonie met het Witte of Verblindende Licht, vrij staat van elke door mensen uitgelegde en opgestelde wet of wetmatigheid. De wetten die gelden zijn kosmische wetten en zover dit de aarde betreft, de wetten van de natuur. Alles wat tegen deze wetten in gaat wreekt zich onmiddellijk.

Onjuist handelen, onvolledig juiste instelling, een niet geheel beseffen wat men eigenlijk nastreeft, zal in zeer veel gevallen tot schadelijke of pijnlijke ervaringen kunnen voeren.

Daarom is het noodzakelijk dat u uw doel voor uzelf steeds zo goed en duidelijk mogelijk formuleert, dat u bij elke bijeenkomst of zitting, zij het dat deze bestemd is voor experimenten, voor het ontvangen van lering of andere doeleinden die samenhangen met uw geestelijke bewustwording, voor u zelf herhaalt wat u zich als doel hebt gesteld. Want alleen door een voortdurend bewust zijn van het gestelde doel en een erkenning van het eigen wezen is het mogelijk tot bereiking te komen.

En nu zou ik graag allereerst willen weten of er onder u zijn die mij, in verband met gerezen verwarringen en ongetwijfeld ook gerezen wrevel in sommige punten, vragen willen stellen, opmerkingen wil maken. En ik wil er nadruk op leggen dat al hetgeen hier gesproken wordt op het

ogenblik binnen deze muren dient te blijven. Maar wanneer u iets te zeggen hebt, zeg het nu. Is er iemand die het woord wenst?

Reactie: Het klinkt misschien nogal angstvallig, Broeder. Ik meen misschien te mogen opmerken dat er gesproken is over experimenten, dus dat er verscheidene vrienden samenkomen en dat misschien het verlangde resultaat, hetzij via kruis en bord, niet bereikt werd. U hebt ons gezegd dat het hier een kwestie is van een gevoeligheid te ontwikkelen. Verder dienen we op te merken dat het dus helemaal niet als einddoel ligt, het directe contact met de Geest. Hoe kan nu toch aan de hand van vorige bijeenkomsten reeds een gevoeligheid tot stand zijn gebracht en in welke mate dienen dus deze personen die dat hebben ondervonden, geholpen te worden, en dat is misschien een rede die men nu niet direct durft uitspreken?

Antwoord: Zoals ik reeds gezegd heb komt er een ogenblik dat men, laat ons zeggen, eerlijk moet zijn. Die laksheid hebben wij u niet euvel genomen, ook ik niet. Zou dat het geval geweest zijn, dan hadden wij de leringen gestaakt.

Wat betreft de samenstellingen van uw kringen die experimenteren, en de hulp die zij nodig hebben, kan ik alleen dit opmerken: Elke reeks van experimenten, ongeacht of deze een kenbaar resultaat hebben of niet, verhogen de eigen sensitiviteit. Dat wil niet zeggen dat men nu gevoeliger wordt speciaal voor een contact met de geest, maar wel dat men in de normale samenleving, zowel als in verband met de beïnvloeding vanuit de andere werelden, gevoeliger wordt.

De experimenten die u doet zullen heel vaak beperkt zijn tot een kleine en vaste kring die gekozen werd, onderling gekozen of vastgesteld. Wanneer u bepaalde resultaten verlangt en deze in eigen kring niet kunt krijgen, zult u moeten zoeken naar een uitwisseling met andere kringen waardoor misschien wel de juiste samenstelling kan verkregen worden, bijvoorbeeld voor een betrouwbaar en blijvend kruis- en bordcontact. Maar deze dingen zijn uiteindelijk van voorbijgaande waarde. Ik wil in dit verband graag herinneren aan hetgeen wij gezegd hebben toen wij de cursus begonnen.

Het spiritisme als zodanig, dus het zoeken naar het fenomeen alleen, heeft weinig of geen betekenis, kan voeren tot zelfmisleiding, enz. Belangrijk is dan ook niet het resultaat, maar belangrijk is de ontwikkeling van de persoonlijkheid die daarin gevonden kan worden.

Toen wij u gezegd hebben bepaalde experimenten te beginnen, hebben wij wederom er de nadruk op gelegd dat het in de eerste plaats ging om het vinden van de juiste harmonie onderling, om het vinden van de juiste proefnemingen, niet om de resultaten als zodanig. Er zijn enkele, zij het beperkte, kruiscorrespondenties tot stand gekomen. Controle daarvan is in tenminste twee gevallen gegeven.

Wij hebben van onze zijde alles gedaan wat mogelijk was om te stimuleren. Maar, en dat is dus voor u misschien belangrijk, wij kunnen en willen geen ontwikkeling bevorderen die, direct of indirect, schadelijk zou kunnen zijn voor uw geestelijke ontwikkeling of zelfs voor uw stoffelijk heil. En dat betekent dat de reeks experimenten moest worden gevolgd door nieuwe reeksen. Aanwijzingen daaromtrent zijn gegeven zes maanden geleden ongeveer, vier en drie maanden geleden en wel door twee verschillende mediums met overeenstemmende mededelingen. Mij dunkt dat deze aanduidingen dus toch duidelijk en belangwekkend genoeg waren. Maar u moet zelf kiezen, dat kunnen wij niet voor u doen. Dat is punt één.

In de tweede plaats, biechtvader spelen is gemakkelijk genoeg. Biechteling zijn waar anderen kunnen vaststellen wat er gaande is, is misschien pijnlijker. We zullen daarom dadelijk een pauze inlassen. Wanneer u vragen hebt, dan kunt u die ook in minder persoonlijke vorm stellen, hetzij via een ander, hetzij schriftelijk. Hiermee is misschien een groot voorbehoud voor sommigen opgelost.

Dan wordt hier een vraag geboren, natuurlijk, of ik hier de absolutie zou kunnen geven. Neen, niemand kan werkelijk absolutie geven, in die zin, dat hetgeen was, nu ongedaan kan worden gemaakt. Het blijkt echter dat dit ook zelden of nooit wenselijk is. Steeds weer blijkt ons echter dat wij ten opzichte van onze daden een andere instelling moeten gebruiken, ten opzichte van onze wijze van denken en werken, enige verandering moeten aanbrengen.

Aanwijzingen op dit vlak zijn voor u belangrijk, maar wij komen op dit ogenblik, eigenlijk al de laatste tijd, op een niveau waarop het afgelopen moet zijn, en neemt u mij niet kwalijk dat ik dit nadrukkelijk zeg, met de vraag: "Zegt u wat moet gebeuren" die in feite betekent: "Neemt u de

verantwoordelijkheid van mij af." Voorschriften geef je enkel alleen aan hen die nog niet oud genoeg zijn, niet wijs genoeg om op eigen benen te staan. Het gemiddelde peil van deze groep is zodanig dat kan worden aangenomen dat u dit wel kunt.

Wanneer u zo dadelijk uw vragen hebt gesteld en een antwoord daarop hebt gekregen, ook wanneer dat niet persoonlijk door mij zal geschieden, zo kunt u van daaruit misschien verder gaan met besprekingen aan de hand van de gestelde vragen, over magische procedures, de juiste geestelijke instellingen, de harmonische keten, de juiste harmonie en al wat daaruit voortvloeit. Mag ik daarmee de door u gestelde opmerkingen, zij het voorlopig, als afgedaan beschouwen?

Ik moet dus nogmaals zeggen: Het moet van u uitgaan. U hoeft dat niet openlijk te doen, ofschoon er geen reden is om het niet te doen. Maar u zult zelf nu om leiding moeten vragen. Wij hebben u in de loop van de tijd zo ver gebracht dat de meesten van u, al beseffen zij dat niet, bepaalde gaven en krachten reeds ontwikkeld hebben, nieuwe innerlijke mogelijkheden hebben kunnen vinden. Nu zullen zij zelf zich moeten aanpassen aan de geestelijke kracht en de Meester waaronder zij ressorteren. Zij zullen zich moeten aanpassen aan de krachten van de vernieuwing die deze tijd beheersen en dat kan alleen vrijwillig en uit eigen wil geschieden. Niemand kan dit voor u doen.

Sommige vragen die u zou willen stellen en opmerkingen die u zou willen maken, lijken u misschien, gezien de menselijke opvattingen van deze dagen wat zonderling of wat vreemd, of onaanvaardbaar. Daar alle dingen uit God zijn en het Licht overal leeft waar men het aanvaardt, zijn die menselijke opvattingen en beoordelingen niet belangrijk meer in deze kring. Belangrijk is alleen de juiste aanpassing, de oplossing van de problemen die in uzelf ontstaan zijn. Wilt u nog andere vragen stellen of opmerkingen maken op het ogenblik, dan wil ik die nog zelf voor u beantwoorden.

Reactie: U zegt, Broeder, dat we zelf moeten handelen. Ik denk dat dit de bedoeling is van elk van ons om juist te willen werken en handelen.

Antwoord: Ik ben ervan overtuigd dat dit juist de bedoeling is. De vraag is echter: Beseft men wat men kan? Beseft men hoe men voor zich de juiste weg vindt, terwijl gelijktijdig – en dit is, geloof ik toch ook wel van groot belang – velen, hetzij door vroeger geloof, scholing, menselijk opzicht, verkeerde visies, innerlijke verwarringen, er niet toe komen om tot handelen te komen, althans niet op de juiste wijze.

Ik ben ervan overtuigd dat voor u, of voor de meesten van u, een crisisperiode op het ogenblik is aangebroken, een crisisperiode waarin u voor uzelf eerst het antwoord moet hebben op bepaalde vragen vooraleer dat u vrijelijk zult kunnen verder gaan, zult kunnen handelen.

Daarom juist wordt u deze gelegenheid gegeven, maar u weet ook welke bepalingen we eens hebben gemaakt. Wij zullen het medium dat wij thans gebruiken ter beschikking stellen om vragen te beantwoorden aan de hand van de reeds op andere wijze ontvangen leringen en verklaringen, plus de eventuele ontrafeling van problemen die u eerst liever aan ons toevertrouwt.

Maak van de gelegenheid gebruik. Niemand dwingt u om verder te gaan, maar indien u verder wilt gaan, dan zult u vanuit uzelf moeten stellen: deze vraag, of dit punt of deze voor mij bestaande strijdigheid is voor mij belangrijk. Wat is de oplossing?

In de komende tijd zult u ontdekken dat voor u steeds meer geldt het "vraag en u zal gegeven worden", maar ook dat "zij die niet vragen, niet verkrijgen". Het hangt samen met het peil dat de kring bereikt heeft, de grote mogelijkheden die in haar schuilen en de noodzaak voor eenieder, die een inwijding en de daarmee gepaard gaande vermogens en macht aanvaardt, vanuit zich en voor zich zelfstandig, uit eigen bewustzijn en verantwoording handelend, daar toe overgaat.

Overdenk of u vragen wilt stellen. Zo ja, welke. U mag deze vragen in elke vorm gieten die u wenselijk lijkt. Ik garandeer u dat de spreker die waar zal nemen, elk van deze vragen, zonder enige terughoudendheid, maar ook zonder persoonlijke toespelingen voor u zal beantwoorden.

Wanneer u onzeker bent op bepaalde punten, of wanneer u meent in gebreke te zijn of ons in gebreke waant op bepaalde punten, spreek dit uit. Doe dit niet onder uw eigen naam, tenzij u dit wenst, ik garandeer u dat wij de verklaring zullen geven, de redenen, en dat wij u, aan de hand van hetgeen u zelf zoekt, wenst en vraagt, de weg zullen wijzen die voor u de juiste is.

Ik geloof dat wij niet veel verder dan dit kunnen gaan. Gezag kunnen, willen en mogen wij niet aanvaarden over u. Jullie zijn vrije zielen. U zult zelf moeten bepalen, of, hoe, en op welke wijze u wilt verder gaan. Maar zo u dit doet kunt u van onze hulp en steun verzekerd zijn, niet enkel om

een geestelijk contact te bereiken, om een zieke te genezen of een, volgens u, belangrijk resultaat waar te maken, maar om vanuit uzelf de vermogens te ontwikkelen, waardoor u, geleid door innerlijk begrip en wijsheid, volgens uw juiste plaats in de schepping, deze dingen zelf zult kunnen verwezenlijken.

Er komt een ogenblik dat we moeten scheiden, vrienden, een ogenblik dat er geen relatie meer kan zijn van een Meester of Goeroe ten opzichte van zijn leerlingen. Het is niet alleen aan ons te wijten dat dit tijdstip voor sommigen van u wat vroeg komt, maar de ontwikkelingen in de wereld, de inwerkingen van de krachten op deze wereld maken het noodzakelijk dat wij, vooraleer dat enkele maanden verstreken zijn, op aarde ons werk in, laat ons zeggen, in meer heersende zin hebben afgesloten, en overgaan tot het als vrienden en raadgevers samenwerken met hen die het hoger bewustzijn bereiken en nastreven en het voorlichten van hen die zoeken naar een weg die zij kunnen en mogen gaan.

Dit geldt dus zowel voor het algemeen werk als voor groepen als de uwe. Ik geloof dat ik duidelijk genoeg gesproken heb.

Na de pauze krijgt u een vriend die u verder zal voorlichten en wij willen dus voor deze gelegenheid ook geen beperkingen stellen aan de duur van de verdere zitting hier, mits, en dat stel ik nogmaals nadrukkelijk, u vanuit uzelf, met uw problemen en vragen en behoeften, naar voor komt.

Wanneer ons dit wenselijk blijkt, zullen wij, al vrees ik hier niet persoonlijk aanwezig te zullen zijn, een sluiting geven in overeenstemming met de kracht en het magisch geweld van deze tijd. Beschouwt u dit dan als een inleiding en zoekt u verder zelf te vinden hoe u uit deze bijeenkomst het grootste nut kunt halen.

Goedenavond.

VRAGENGEDEELTE

Goedenavond, vrienden.

Gezien de ontwikkelingen in het verloop van deze avond, ben ik dus best geschikt om antwoord te geven op uw vragen. Ik geloof niet dat we verder veel woorden moeten gebruiken om de toestand duidelijk te maken.

Vraag: Hoe kan ik het inzicht bereiken om de mensen op de beste manier te helpen als ze hun noden vertellen?

Antwoord: Er is eigenlijk niet wat u noemt inzicht nodig. Zeggen "inzicht bereiken" betekent dat u het redelijk proces hier vooropstelt. Laten we het eens anders stellen. Wanneer een ander u zijn noden vertelt, dan kunt u als het ware dit ondergaan. U hoeft het niet eens te begrijpen. En dan voelt u in uzelf het juiste antwoord, zoals al zo vaak geschied is en nog geschieden zal, maar waarbij altijd de vraag komt "Kan of mag ik het nu wel zo zeggen?" Wanneer u die laatste beperking wat minder maakt, dan zult u ontdekken dat het nodige inzicht in feite aanwezig is, zolang u tenminste niet probeert om een direct stoffelijke gebruiksaanwijzing te verschaffen, maar eerder probeert die ander te begrijpen en de achtergronden van zijn problemen te doorleven. Dan kunt u zeker de juiste aanwijzingen geven. Maar denk niet daarbij te verstandelijk of te zakelijk. Probeer niet de zaak te beredeneren, laat ze uit uzelf opwellen. Dan is één van de grote hinderpalen in deze richting bij u reeds verdwenen.

Vraag: Hoe kan ik het best zielen naar het Licht helpen?

Antwoord: Wanneer u iemand die voor dood is naar het Licht toe wilt helpen, dan moet u daarbij één ding onthouden: Wanneer u met hen in contact bent, dan moet u hen ertoe brengen als het ware te aanvaarden. Aanvaarden dus wat op het ogenblik bestaat, het feit van hun overgang, het feit dat hun eigen onvolledigheid, onvolmaaktheid of verwerping hen van het Licht verwijderd houdt. Wanneer u dan weet waar de fout ongeveer ligt dan kunt u verder nog gebruik maken van de eigenlijk semi-magische procedure van het symbool, bijvoorbeeld een Godsverwerping is oorzaak dat de ziel in het duister blijft of een onzekerheid daarin, dan bid in de plaats van die ziel. Die ziel heeft op aarde iets verzuimd, probeer dat dan voor die ziel goed te maken. Die ziel is gebonden – zoals zo vaak voor kan komen – door haar begeerten of haar angsten. Realiseer u die begeerten of angsten en probeer de waardeloosheid ervan te bewijzen voor uzelf. Denk daarbij

aan diegene die in nood verkeert en u zult kunnen helpen. Dit zover het zielen betreft die overgegaan zijn.

Wanneer het echter mensen betreft, geldt alleen dit: Tracht een ziel die nog in de stof leeft vreugde te geven, vrede te geven, tracht in uzelf harmonisch te zijn, ongeacht wat die ander is of doet. Zo u deze vrede en evenwichtigheid in uzelf bezit zult u tot uw verbazing ontdekken dat u in staat bent om veel van de problemen van die ander als het ware te absorberen. En als die ander weggaat laat hij zijn zorgen, problemen of zijn verwarring, vaak ook zijn angsten, bij u achter. Dit is de eenvoudigste weg.

Vraag: Sterke gevoeligheid kan van onze kant gevoed worden, werd mij vroeger medegedeeld, wanneer de persoonlijkheid meer ontspannen is. Nochtans houd ik mij als het ware instinctief in een meer of min gespannen toestand die de ontspanning tegengaat. Hoe kan hier aan verholpen worden?

Antwoord: In de eerste plaats moet u er rekening mee houden dat deze gespannen toestand vaak voortkomt uit een zekere angst, de angst namelijk dat men zichzelf zal verliezen. Dat wordt zelden zo beseft, maar dat is toch wel de werkelijke reden, de werkelijke bron.

Wanneer je jezelf volledig ontspant en je overgeeft aan de krachten van de Geest en wat daarin werkt, dan sta je immers niet meer, zo begin je te beseffen, onder je eigen menselijk, redelijk gezag, je menselijke normen. Je weet niet wat je misschien zou kunnen ervaren, zeggen of doen. Je weet niet waarmee je in contact zou kunnen komen en je vertrouwen is niet groot genoeg opdat je dit alles zonder meer zou kunnen aanvaarden. Besef dat diegene die vanuit het Licht en in het Licht werkt, nimmer en in geen enkele situatie gespannen hoeft te zijn, want – laat ons eerlijk zijn – wie midden in de hel God zoekt, vindt God en daarmee de eeuwige zaligheid.

Er is niets wat kwaad is, er is niets wat demonisch is, niets wat gevaarlijk is zelfs, zolang u van uzelf maar één ding weet: Ik geloof in en vertrouw op het Licht. Ik geloof in een God van Licht en Liefde en slechts volgens Zijn wil en in Zijn naam wil ik volbrengen.

Wanneer u dat doet dan zult u eens ontdekken hoeveel gemakkelijker het gaat, hoe de spanningen van zelf verdwijnen en hoe daardoor de juiste ontspanning bereikt wordt voor contact met de Geest, het ontvangen van inspiratieve waarden, het bereiken ook van de juiste harmonieën met de Geest en anderen.

Dan wil ik nog iets opmerken. Een mens moet ook lichamelijk in staat zijn zich te ontspannen. Er zijn altijd twee toestanden die de ontspanning tegenwerken, namelijk honger en overver-zadiging. Wanneer u dus lichamelijk niet ontspannen bent, wanneer u weet wat u lichamelijk dwars zit, dan zult u goed doen daaraan tegemoet te komen, zodat die ontspanning ontstaat. Doe het bewust, doe het matig, maar kom tegemoet aan wat je voelt als noodzaak. Ga dus niet zeggen, bijvoorbeeld: "Ja, ik heb wel honger maar ik moet mij nu ontspannen, want wij moeten de gevoeligheid verhogen", maar zeg: "Ik merk dat ik hongerig ben, daardoor zal ik mij niet voldoende kunnen ontspannen, het is goed om te eten voor ik verder ga."

Vraag: Hoe kan ik mijn levensdoel bereiken en mij verder ontwikkelen? Mijn levensdoel is mijn medemensen te helpen, zowel geestelijk als stoffelijk.

Antwoord: Dat doel kan u het best bereiken wanneer u, wat het stoffelijke betreft, uitgaat van de volgende stelregel: Het is niet mijn taak anderen te beschermen tegen zichzelf of tegen de gevolgen van door hen zelf veroorzaakte daden. Eerst wanneer zij de gevolgen van hun eigen daden en instelling hebben ondergaan, mag ik hen helpen, om, door eigen werkzaamheden, activiteit, wijziging van denken en instelling, te komen tot een aanvaardbare toestand.

In de stof betekent dit dus dat u uw medemens zo veel mogelijk vrijheid moet geven, indien u hem werkelijk wilt helpen. U moet alleen voorkomen dat hij te gronde gaat en dat is eenvoudiger dan u denkt en dat betekent niet dat u uw medemens altijd weer tegemoet moet treden met de vervulling van zijn wensen. Het betekent dat u die wensen nimmer volledig zult mogen vervullen omdat daarmee de eigen activiteit van de ander teloor gaat. Wanneer dit duidelijk is zullen we ook het geestelijk helpen eventjes moeten belichten.

Geestelijk helpen van een medemens kun je op vele wijzen doen. De methode van harmonie kan soms heel dienstig zijn. Wanneer je een medemens kunt betrekken in een harmonisch geheel, wanneer je een medemens kunt helpen door hem vreugde te geven, dan zal die medemens daaruit gesterkt worden. Hetzelfde geldt voor de geest. Wanneer u die ander daarin niet kunt betrekken, dan kunt u uw gedachten toch richten op die ander en zo dus vrede en harmonie uitstralen. Het is vaak veel beter om deze rust, deze aanvaarding van het Goddelijke, deze vreugdige beleving van de schepping en het totaal daarvan aan de medemens als het ware op te

dragen en zo door middel van gedachtenkracht uit te stralen, en wat dat betreft dus ook voor de geest, dan uit te gaan van het denkbeeld dat men anderen in een bepaalde richting moet drijven. Er was en oud moedertje dat aan de rand van een drukke autoweg stond te wachten op een bus. Toen kwam er iemand aan die ook zijn medemens graag wilde helpen. Hij zei: "Ik zal u wel eventjes overbrengen." Greep het oude mens onder de arm en sleurde haar vervolgens tussen de voorbijstuwende voertuigen naar de overzijde. Eerst daar ontdekte hij dat ze een ander doel had. Laten wij voorkomen dat wij eenzelfde fout maken. Het is niet onze taak een medemens of een geest met stoffelijke of geestelijke middelen te helpen om ons doel te bereiken, maar om het hem eigen doel, de eigen bestemming in de kosmos te bereiken.

Daarnaast kunnen wij, mits wij hierbij voortdurend de Goddelijke kracht en wil als bepalend stellen en niet onze eigen wensen, door het in onszelf wekken van de juiste gevoelens van harmonie, van verbondenheid met God en de schepping, heel vaak ook krachten uitzenden of krachten overdragen waardoor ziekten genezen kunnen worden, zielen beschermd kunnen worden, slechts voor een korte periode misschien, tegen diegenen die hen bedreigen of vervolgen. Kortom, kunnen wij een rust geven, een mogelijkheid tot tijdelijk herstel, en vaak daarbij ook de mogelijkheid vinden aan die ander iets van onze inzichten en instelling mee te delen, zodat hij op eigen wijze, langs eigen weg, verder bewust kan worden.

Vraag: Reeds verschillende jaren tracht ik in mijn dagelijks leven de bevestiging te vinden van geestelijke waarden en waarheden waarin ik nochtans vast geloof. Hoe komt het dat deze geestelijke aspecten in mijn leven zo weinig tot uiting komen. Ik zie mij als iemand die bidt en niet ontvangt, die zoekt en niet vindt, klopt en aan wie niet open gedaan wordt. Hoe staat u ten opzichte van iemand die niet beter vraagt dan te mogen werken, maar die om de onontbeerlijke instrumenten vraagt?

Antwoord: Wanneer het een kwestie zou zijn van een werkman en ik zou werkgever zijn, dan zou ik natuurlijk stellen dat ik verplicht ben om die instrumenten te verschaffen. Maar ligt de verhouding toch niet iets anders? Wanneer u aan bepaalde geestelijke waarheden gelooft en u zoekt naar een bevestiging ervan en u vindt die niet of in niet voldoende mate, dan doet u er toch verstandig aan u af te vragen of u uw doel wel juist stelt. Vraagt u niet iets dat juist voor u niet mogelijk is? Zoekt u niet langs een weg die juist voor u eerder verwarrend dan verhelderend is? Vraag u eerst eens af wat buiten de gedachte aan kennis en bereiking in u leeft. Wat is hetgeen u werkelijk fel beroert wanneer u alle kennis en redelijkheid een ogenblik terzijde stelt? Ga van daar hernieuwd uit en u zult ontdekken dat, zolang u geen eisen stelt, maar zelf dus werkelijk streeft, de bewijzen betrekkelijk vlot komen.

In de tweede plaats zegt u: "Ik zoek en ik vind niet." Het klinkt misschien vreemd wanneer ik stel dat het even dwaas is om naar diamanten te gaan zoeken in een bloemenkas, een cyclamenkwekerij of zoiets, als het is om menselijk te gaan zoeken naar een geestelijke waarheid die gefixeerd is.

Wanneer u te maken krijgt met wat u noemt "het bewijs", dan is dat een geconstrueerd bewijs, met andere woorden natuurlijke ontwikkeling of groei wordt door u eigenlijk niet als een bewijs of antwoord beschouwd. U baseert zich op de "constructie" maar die constructie is kunstmatig. Wanneer wij uitgaan vanuit ons eigen leven, onze eigen persoonlijkheid zoals die door de kosmos heen bestaat, dus vanaf "het begin der tijden" tot aan "het einde der tijden", zoals dat heet, dan zijn wij echter nimmer gebonden aan een constructie. De constructie is een bijkomstigheid een tijdelijk versiersel, iets wat weer snel verval. Wat wel natuurlijk is, is echter de bloei, de groei.

Er groeien dus in en rond u voldoende krachten en mogelijkheden en zelfs antwoorden op uw vragen die voor u absoluut dankbaar en vruchtbaar zouden kunnen zijn, indien u niet uit zou gaan van het standpunt "maar dit zou ook anders kunnen zijn; het is normaal, althans het lijkt mij normaal en daarom bereik ik in feite niets." Hier hebt u dus de kwestie van de constructie en het vooropgezette denkbeeld van de mens in feite, bewust of niet bewust, vaak aan de hand van zeer veel verwerkte leringen, theorieën, geloofswaarden, en de theologie heeft ook al de neiging om het geconstrueerde beeld te stellen, waarbinnen men dan beantwoording zoekt.

Dat is nu net als iemand die gelooft in de Christus, maar wanneer die Christus hem nu verschijnt in een Joodse kerk in plaats van in een katholieke kerk, die zegt: "Ja, maar dat kan de ware Christus niet zijn!"

Hier is een onbewust dogmatisme aan het woord dat in onderhavig geval mijns inziens vaak op redelijke grondslagen berust. Wij moeten echter het kosmisch geheel kunnen aanvaarden en niet alleen maar datgene dat aan ons denken beantwoordt. Dan kunnen wij vragen en verkrijgen.

Maar vergeet u niet, bijvoorbeeld, wanneer ik God vraag om een pond suiker opdat ik geen zure drank zou moeten drinken, en Hij geeft mij in plaats daarvan zoete wijn, dan is dat een beantwoording van mijn vraag. Wanneer ik vasthoudt aan het beeld "suiker" en niet aan het doel waarom het gevraagd werd, dan volgt er geen beantwoording. Mijn definitie in de vraag gesteld belet mij vaak de beantwoording van de vraag te zien. Aan de vervulling wordt voorbijgegaan en daarmee vaak ook aan het kostelijk geschenk daarin behouden, omdat men het nu eenmaal anders gelooft, denkt of stelt.

Dit bedoel ik dus met het geconstrueerde denken, dat zich vastklampt aan een bepaald beeld, aan een bepaalde visie, en dat niet geneigd is om te stellen dat het een even groot mirakel is dat u, terwijl u geen jas bij u hebt, net op het ogenblik, het enige ogenblik dat het droog is in uw stad, u het treft dat u dan over de straat moet gaan. En toch is dat een even groot wonder als de algehele opklaring van de hemel, want het beantwoordt aan uw doel of noodzaak: droog van de ene plaats naar de andere te geraken. Maar de mensen vragen dan dat plotseling in de hele hemel de wolken weggevaagd zouden worden, dat de vogels vrijelijk kwinkeleren en dat de regen niet meer valt en vragen zich niet af of dit wel redelijk en mogelijk is.

Ze zeggen dan: "Mijn vraag werd niet beantwoord, ik heb geen werkelijk contact, geen werkelijk gehoor, geen werkelijk beleven." Maar in feite gaan ze alleen maar voorbij aan wat er werkelijk gebeurt en blijven ze bij hun bepaling van bijvoorbeeld het miraculeuse, het innerlijk beleven en al wat daarmee samengaat.

Dat vind ik altijd erg jammer omdat daarmee veel waarden teloor gaan.

Dus mag ik dit antwoord besluiten met naar ik hoop de opmerking dat het het beste zou zijn niet met een vooropgezette omschrijving, desnoods een in uw eigen wereld vooropgezet doel of mening te vragen of te zoeken, maar in uzelf te vragen wat de diepste innerlijke behoefte is en dan te zeggen: "Is daarvoor een beantwoording?" Doet u dit, dan geloof ik dat uw bezwaar in betrekkelijk korte tijd door de dan opeens wèl optredende vele antwoorden op vragen en de vele bewijzen, voorbij zal gaan.

Vraag: Kunt u nog enkele praktische aanwijzingen geven in verband met genezingen.

Antwoord: Alle ziekte is disharmonie, dit wil zeggen een verstoord evenwicht. Alle genezing is het hergeven van evenwicht, van harmonie. Verstoringen kunnen voortkomen uit lichamelijke, maar ook uit geestelijke oorzaken, en meestal gaan beide, zij het in ongelijke verhouding, met elkaar gepaard.

Daarom dient men bij genezing niet alleen uit te gaan van het standpunt dat de kwaal verholpen moet worden, maar dat voor alles de mens een juiste innerlijke harmonie moet gegeven worden, plus een voldoende energie of kracht om deze harmonie ook stoffelijk tot uiting te brengen.

U kunt daarbij gebruik maken van de Goddelijke Kracht die ongetwijfeld meer dan voldoende is om al het noodzakelijke toe te voegen.

In de tweede plaats, bedenk altijd dat een zieke niet verlangt dat u hem vertelt dat de ziekte onbelangrijk is of waarom de ziekte bestaat. Hij verlangt in de eerste plaats dat u de ziekte geneest. Spreek daarom niet al te veel, misschien zelfs religieus getint of spiritualistisch getint, maar tracht in vol vertrouwen te genezen.

Ken gezag tegenover uw patiënten. Alleen wanneer zij uw gezag aanvaarden zult u immers van hen de juiste onderwerping en daarmee de juiste samenwerking, die toch noodzakelijk is, kunnen bereiken. Vraag u nooit af of u genezen kunt of niet; vraag u ook niet af wat de resultaten van uw ingrijpen precies zullen zijn. Stel altijd, mits u zich zo juist mogelijk instelt, mits u zo goed mogelijk optreedt tegenover uw patiënt en hem de zo juist mogelijk harmonie geeft, dat dus voor die patiënt het beste, volgens zijn leven en levenswaarden en inhoud, tot stand komt.

Vraag u niet af welke middelen wel en welke niet goed zouden zijn; vraag u af wat u op dat ogenblik weet in u zelf, wat noodzakelijk en goed is. Ga daarvan uit.

En ten laatste, maar toch wel belangrijk: zorg dat uw patiënt zich nimmer op enigerlei wijze schuldig kan voelen door nalatigheid en dat ook zijn omgeving dat niet kan doen. Zorg ervoor dat ook stoffelijk alle noodzakelijke hulp en voorzorgsmaatregelen aanwezig zijn. Wissel desnoods uw rol van genezer af met die van nederige dienaar des huizes, wanneer dit nodig is. Want in dat geval zult u eveneens bijdragen tot de juiste harmonie, tot de innerlijke vrede van uw patiënt en daarmee diens genezing.

Stel ook geen grenzen zoals "dit past mij" en "dit past mij niet". Zeg voor uzelf: "Ik wil genezen, daarvoor breng ik vanuit mijzelf elk offer aan kracht, aan tijd, aan lijden desnoods, aan werk dat

noodzakelijk is." Indien u geen voorbehoud maakt, wanneer u wilt genezen vanuit de Goddelijke Kracht, dan zult u ook ontdekken dat de Goddelijke Kracht geen enkel voorbehoud maakt, maar u helpt, en u daardoor niet misschien de door u voorspelde, maar toch in ieder geval de goede, de meest juiste resultaten geeft.

Vraag: Zelfkennis lijkt mij zeer belangrijk te zijn, daarom tracht ik gedurig en op elk ogenblik mij bewust te zijn van mijn houding en de verhouding tegenover mensen, voorwerpen, gedachten en ideeën. Ik kan mij heel moeilijk tot een experiment aanzetten. Ik denk, als ik op elk vatbaar moment mijn verhouding tot het mij alles omringende vaststel, dit voldoende is.

Antwoord: Het experiment op zich zelf kan natuurlijk in waarde en inhoud zeer sterk variëren, maar het experiment is het beproeven van datgene wat men bereikt en verkregen heeft. Wanneer u alleen maar voortdurend uw eigen verhouding ten opzichte van de omgeving, van het u omringende vaststelt, zelfs indien het volledig eerlijk en zelfs, kosmisch gezien, waar zou gebeuren, dan ontbreekt er nog één ding, namelijk de eigen aktie waardoor de werkelijke bewustwording en vooruitgang mogelijk wordt. Daarom is deze houding eigenlijk niet helemaal aanvaardbaar. "Ken u zelf, want dit is voldoende", maar "Ken u zelf, opdat u de taak, de weg, de mogelijkheden zult erkennen die u dient te gaan".

U zult toch zelf beseffen dat wij nimmer gedragen worden tot voleindiging, wanneer de Schepper heeft bestemd dat we zullen moeten gáán. Een vriend van mij maakte de opmerking dat "veel Christenen bijvoorbeeld een vergissing maken dat Jezus, omdat hij heeft gezegd "Ik ben u de Weg en de Waarheid", een soort liftbediende is die aan hem gewijde zielen vervoert van het aardse tranendal naar het Koninkrijk der Hemelen". Hij is een Weg, maar die Weg moet men zelf gaan. Men kan die Weg alleen gaan op de juiste wijze, wanneer men zichzelf kent inderdaad, maar dit betekent nog niet dat de daadloosheid op zichzelf voldoende is.

En nu mag ik misschien nog iets zeggen over het experiment als geheel. Het experiment moet gebaseerd zijn, en altijd weer dus, op datgene wat uzelf kunt aanvaarden. U kunt niet gaan experimenteren met dingen die aan uw wezen vreemd zijn, want dan ontstaat schade. Maar datgene wat u innerlijk aanvaardt als juist, als goed of als begeerlijk, datgene waarvan u zelf toch voelt dat het wel eens de moeite waard zou kunnen zijn, is toch het eerste en het meest redelijke doel om te experimenteren, zou ik zeggen.

Reactie: Ik vind die houding die ik aanneem, dat dit een experiment is.

Antwoord: Neen, zij is geen experiment, zij is slechts een erkenning die u zelf niet beheerst.

Reactie: Ik kom bijvoorbeeld in een groep en daar is iemand die mij antipathiek is. Ik denk daaraan, ik denk "Waarom vind ik die mens antipathiek," en het kan soms komen dat ik door te denken stilaan die antipathie verlies en dat die mens me gewoon, ik zeg niet sympathiek, maar gewoon wordt. Ik denk dat dit toch wel een kleine vooruitgang is, en dat op elk gebied tegenover iemand die mij iets vertelt, gedachten van iemand die ik nog niet gehoord heb, die mij schokken, dat ik zeg: "Waarom denkt die mens zo en ik niet?".

Als ik dan vergelijk, dan kan ik die mens begrijpen dat hij die gedachte heeft, hoewel ze met mijn ideeën niet overeenkomen. Is dit voor mij dan geen bewustwording?

Antwoord: Dat kan ik allemaal met u eens zijn. Dat is voor u bewustwording. Maar mag ik iets vragen? Het is namelijk een aardige vergelijking: Wanneer u regelmatig, door naarstig te sparen, geld naar de bank brengt, maar u koopt er nooit wat mee, heeft u dan eigenlijk geld?

Wanneer u dus op deze wijze, zoals u zelf stelt, een zekere mate van aanvaarding en harmonie kunt vinden tegenover anderen, maar verder komt u dus niet tot een "zelf iets uit deze mogelijkheid scheppen", bent u dan werkelijk bewust? Realisatie en bewustwording zijn verschillende dingen. Mensen denken heel vaak dat bewustwording alleen maar een begrip is dat groter wordt. Dat is niet waar. Bewustwording wil zeggen dat je een steeds groter deel van de schepping als het ware in jezelf kan beleven en omvatten. Het wil zeggen dat men op steeds meer punten het contact met zijn God vindt en dus steeds actiever de wil van die God, op steeds meer punten tot uiting brengt, en zo steeds meer levend naar de vaste, de volmaakte Schepping, de kosmische waarheid, waarmee men dus qua wezen steeds meer identiek wordt.

Bewustwording is niet alleen een proces van realisatie. Realisatie van jezelf is een begin omdat het niet goed is om aan arbeid te beginnen vooraleer je die arbeid hebt erkend, omdat het niet goed is om met een willekeurig gekozen werktuig aan een karwei te beginnen voor je hebt vastgesteld of het je wel past. Het is evenmin goed om het even maar welk werk dat zich voor jou

voordoet te aanvaarden. Een accountant die timmert produceert meestal bloedende duimen en vreemde woorden. Een koopman die plotseling in een accountancy verzeild raakt, die voelt zich op de duur verward in eeuwig marcherende reeksen cijfers zonder zin. Wat hij produceert is waarschijnlijk een rekenkundige waanzin die zelfs een ervaren mathematicus tot bewondering zou dwingen.

Daarom, ken u zelf! Wat is uw leven? Welke harmonische factoren zijn voor u belangrijk? Waar ervaart u God het best? Waar vindt u harmonie? En wanneer u dat hebt vastgesteld, dan hoeft u zich verder niet meer af te vragen waarom. Dan moet u zich afvragen: "Nu ik deze middelen heb erkend, waar ligt nu mijn mogelijkheid, waar ligt mijn taak?".

Het vervullen van die taak is dan het experiment, want we zullen ons altijd wel weer vergissen in onze eigen mogelijkheden en capaciteiten tot we volbewust zijn. Het experiment is dus om uit de taak of taken die we vanuit onszelf als goed of mogelijk zien, die waarden en delen te elimineren, weg te nemen, die voor ons uiteindelijk niet passend blijken. Zo komen wij tot het steeds weer slagend experiment, dat dan ophoudt experiment te zijn en deel wordt van eigen leven en levenstaak en daarmee een vervulling van ons eigen wezen binnen de kosmos.

Ik ben het dus wel met u eens dat u inderdaad iets bereikt voor u zelf maar die bereiking kan zo snel verloren gaan. Pas wanneer het voert tot een actief en niet slechts, wat het in wezen is, een passief werkzaam zijn, kunt u er zeker van zijn dat al hetgeen bereikt is als het ware voor eeuwig is vastgelegd, altijd deel zal zijn van uw wezen en altijd deel zal zijn van uw bereikingen en mogelijkheden. Begrijp wel, dat is niet een bindend advies, maar het is een punt om te overwegen.

Vraag: Broeder, kunt u misschien nog iets zeggen over de werkwijze van onze groep?
Mag die verder gaan zoals tot nu toe gedaan werd of verkiest u dat daarin veranderingen komen,

Antwoord: U mag natuurlijk verder gaan zoals u tot op heden gedaan hebt, maar u dient wel te begrijpen dat voor al diegenen die tot een onderlinge samenwerking komen, hetzij in gezamenlijke experimenten, of anders, in deze dagen en in de komende tijden dus, zij zich steeds meer zullen moeten beraden, niet meer op de vraag of hun experiment nu wel zal slagen in de eerste plaats, maar of zij, mag ik zeggen, de juiste vorm van harmonie hebben gevonden, of er onder hen werkelijk deze aanvaarding, en laat ons zeggen, eenheid (het is misschien niet het juiste woord omdat het niet altijd geheel juist geïnterpreteerd kan worden) is.

Laat ons zeggen dat men ten opzichte van elkaar dus, in de samenwerking, geen enkel voorbehoud heeft, dat de samenwerking voorkomt uit het elkaar volledig accepteren, dat het doel waarnaar men streeft door ieder van zo een groep inderdaad dus kan worden ingevuld. Dat men onderling deze dingen bespreekt, dat men onderling als het ware geborgen is in dit gezelschap, wetend dat men daarin kan spreken vanuit hetgeen men werkelijk denkt en leeft en voelt en dat het niet noodzakelijk is om ook daar nog een zekere schijn op te houden.

Een perfecte harmonie en een perfecte samenwerking is namelijk voor meerderen onder u wel degelijk mogelijk, maar om daar nu op de juiste manier toe te komen, om daarvoor de juiste weg te vinden, zult u dus wel allereerst moeten nagaan of dit samenwerken nu een werkelijke samenwerking is. Of dit niet wordt belemmerd door iemand "die daar, nou ja, dan ook wel bijhoort", of door een onderling afspraakje "wij doen samen nog wel andere experimenten, maar dat moet je niet verder vertellen" of "wij gaan dadelijk nog even aanzitten, maar praat er niet over", want die dingen, dat voorbehoud, dat kan dus zeer schadelijk zijn in de harmonie en daardoor ook in hetgeen men gezamenlijk al besprekend, al werkend, al experimenterend, bereiken kan.

Ik zou dus graag willen zien dat niet alleen in de kleine groep maar ook zelfs in de grote groep, zoals die hier aanwezig is dus eigenlijk, de nadruk steeds sterker komt te liggen op harmonie, op een elkaar aanvaarden.

Het hoeft niet kritiekloos te zijn, maar zonder een afwijzing, zonder een verwerpen, zonder een ander uitsluiten, en ook zonder jezelf, bewust of onbewust, uitgesloten te voelen.

Want wat wij nodig hebben, vrienden, dat is toch in die komende tijd op aarde wel in de eerste plaats ook kracht die voor de geest hanteerbaar is, waaruit de stof onmiddellijk kan putten, kracht, kort en goed, die in grotere of kleinere harmonische gemeenschappen gewekt is, die daarin bestaat: een soort van net, als het ware van vervlochten geestelijke intentie, waardoor het mogelijk zal zijn op aarde te helpen en te corrigeren waar men ons toelaat om dit te doen. Er zijn op aarde op dit ogenblik heel wat centra geschapen, grotere en kleinere groepen, waarin dus deze absolute harmonie een verbinding vormt, niet alleen maar met de Zeven Heren des Lichts,

de Zeven Krachten des Lichts, maar ook met het oer- of kleurloze Licht. De spanningen en werken die daar ontstaan zijn natuurlijk buitengewoon belangrijk want zij kunnen meehelpen om in de mens het "goede willen" dat in het onvermogen en in het gebrek aan doorzetting zo vaak verzandt, om dat "goede willen" dus te stimuleren.

Wij hebben niet het recht om de wil van de mensheid te wijzigen, maar als we de mensheid zo laten gaan, zoals ze nu gaat, dan zal het grootste gedeelte daarvan de ondergang zoeken en ten dele geestelijk, ten dele lichamelijk ten onder gaan. Dat willen wij graag voorkomen en, naar ik aanneem, u evenzeer. Daarvoor is die harmonie noodzakelijk. Daarvoor is het noodzakelijk dat we eens eventjes dat voorbehoud en dat ietwat comedie spelen tegenover elkaar soms, eens opzij zetten.

Beter dat uw stemming wat minder plechtig is maar dat u homogeen bent, dan dat u nog zo plechtig samenkomt, maar dat er dan geen feitelijke realisatie is van samenhang. Want in dit geval kan al uw plechtigheid ons hoogstens helpen om wat waarheden door te geven, maar we kunnen er nooit toe komen om uw kracht als het ware te vermengen met al die krachten die rond uw wereld zijn, die op uw wereld gevormd worden en zijn; dan kunnen zij niet gebruikt worden als een middel voor de ingewijden op aarde en in de hemel om de tijd van Aquarius te vormen tot een werkelijke tijd van vrede, van kosmisch begrip, in plaats van haar te maken tot een chaotische ondergang.

Ik klap nu wel een beetje uit de school, maar ik doe dat alleen opdat u daaruit, naar ik hoop, zult begrijpen waarom ik in dit verband u zo wijs op de harmonie die nodig is. Die harmonie moet u op uw eigen manier zoeken. Niemand kan u zeggen op welke wijze u harmonisch kunt zijn of niet. Dat kan ook ik niet.

Maar u weet wel degelijk waar u voorbehoud maakt, waar u uitsluit, waar u verwerpt, waar u kort en goed, tegenstellingen schept die niet aanvaardbaar zijn. Het is beter dat u hier heel gezellig samenzit met een kop koffie en een stukje koek en met desnoods een gezellig gesprek over het een en het ander, maar dan harmonisch, dan dat u daarentegen gezamenlijk in de meest hoogdravende esoterische beschouwingen verdiept bent, waarbij dit begrip van samenhang, van eenheid, dit verbonden zijn in God, niet bestaat.

Dit punt is dus wel buitengewoon belangrijk. Wij van onze kant, wij dragen alles bij wat we kunnen en wat we mogen, maar u zult ook beseffen dat, naarmate het lot dichterbij de beslissende, bij de kritieke tijden van de mensheid, onze activiteit weliswaar groter, maar ons gezag als het ware kleiner wordt. Wij kunnen nu eenmaal niet dwingen. Wij mogen leiden, wij mogen helpen, maar wij mogen de mens niet dwingen. Wij kunnen de mens niet een band rond de nek gooien en hem zo sleuren waar hij moet zijn. Wij kunnen hem alleen helpen om te gaan, en om de krachten die in de mens leven, die harmonische centra, zijn in zekere zin een vervanging van wat we met zo een leidsnoer zouden kunnen doen, want deze werken in op het bovenbewustzijn van de mensheid, kunnen het onderbewustzijn van de mens beïnvloeden.

Zij kunnen vele geestelijke factoren, aan de mensheid verbonden beïnvloeden, en daarvoor zijn ons dan al die dingen van magie en samenwerking, van Godsgeloof, van genezing en zo, belangrijk. Het gaat om de harmonie en de samenwerking op het ogenblik en praat u daar als het u belieft niet verder over, want anders krijgen we vandaag iemand die de wereldondergang verkondigt, al dan niet voor 1 augustus 1962 of 1963, of wij krijgen te maken met mensen die daar allerhande dingen gaan aan vastknopen, over de Geest die de wereld bedreigt en zo. Dat is niet nodig.

Maar begrijp goed wat ik nu gezegd heb. Ga rustig verder met uw werk, met uw kring. Wij zullen het instrument dat ter beschikking is steeds zo goed mogelijk helpen, leiden, instrueren. Wij zullen u helpen en leiden waar we kunnen, en wanneer u dat betwijfelt, dan kunt u nog eens even nagaan hoe u soms de proef op de som hebt genomen en hoe die toch wel weer klopt, ook al loopt u aan sommige bewijzen en proeven rustig voorbij hoor! Dan zijn er anderen die het wel opmerken en diegene die erom vraagt gaat eraan voorbij, dat gebeurt ook vaak. Maar we helpen. Maar helpt u nu ook ons, en helpt u nu ook uzelf en probeert u dus ook deze harmonische werking, dit als het ware een feitelijke eenheid te vormen, een geestelijk verband ten opzichte van mentaliteit en al wat er bijhoort. Probeert u dat maar eens te doen. U helpt er uzelf mee. U helpt ons ermee en u helpt daarmee ongetwijfeld ook velen, in de geest en in de stof, een lange periode van duister en ongemak te besparen.

En dan kunt u desondanks rustig verder gaan op uw eigen pad en daarop ook resultaten boeken, want het één sluit het ander niet uit.

Goedenavond.